

Ἵστερον ἀπὸ τὸ κακὸ τῆς προχθεσινῆς βροχῆς ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἐλαμποκοπούσε δροσολουμένῃ, ὡς κόρη, τῆς ὁποίας τὰ ξανθὰ μαλλιά εἶνε χυμένα διὰ τὰ στεγνώσουν, καθαρά καὶ ὀλομέταξα, ἕστερον ἀπὸ φρικῶδες λούσιμον ἀλυσίδας.

Εἰς τὸ σκάνδαλον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν φαίνεται ὡν διατεθειμένος ν' ἀποδώσῃ τὸ κυγχλιδωτὸν εἰς τὴν Πλατεῖαν καὶ ν' ἀνοίξῃ δρόμον, διὰ τὸ γίνεσθαι καὶ ὁ γύρος τοῦ Ἐπιταφίου.

Η ΦΕΝΑΚΗ ΕΙΣ ΟΛΑ

ΚΑΙ Ο ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΝΟΜΟΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς ληξάνης συνόδου συνεδρίασιν ὁ ἐκ Θήρας βουλευτὴς κ. Βαλέττας, λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐζήτησε νὰ προταχθῇ τὸ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον. Τὴν πρότασιν ταύτην ὑπεστήριξαν ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ κκ. Χατσόπουλος καὶ Φλογαίτης, καὶ σχεδὸν οὐδεὶς ἀντέκρουσεν. Ἡ κυβερνήσις ὁμῶς ἐσιώπησεν, εἰπόντος τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης μόνον ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶνε γεγραμμένον ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει μετὰ τῶν πρώτων. Ψηφοφορία προσεκλήθη καὶ ἡ πρότασις τοῦ κ. Βαλέττα ἐκδεύθη, ἀποδοθεῖσάν αὐτῇ τῶν τιμῶν οὐχὶ ἀπλοῦ σημασιόφρου, ἀλλὰ βαθμοφόρου, συνοδευθεῖσα ὑπὸ σώματος τριάκοντα βουλευτῶν, τῶν πλείστων ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Διὰ τί ἄρα γε ἡ ἀδιαφορία αὕτη, ἂν οὐχὶ καὶ δυσμένεια τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸ τέκνον τῆς τοῦτο, δηλαδή τὸ σημαντικώτερον ἔσως τῶν νομοσχεδίων τῆς, τὸ ἀληθὲς τοῦτο ἀπόπαιδον; Ὁ λόγος ὑπομιμνήσκειται, νομίζοιεν, ἐκ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ἐνὸς τῶν ὑπὲρ τῆς προτάσεως συνηγορησάντων, δηλαδή τοῦ κ. Χατσοπούλου. Εἶπεν οὗτος ὅτι ἂν ἦνε νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὁ κυβερνήσις ὤφειλε νὰ ἐπισπεύσῃ πρὸς ψήφισιν ὡς στοιχεῖον τῆς πολιτικῆς τῆς, εἶνε τὸ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων. Λέγομεν λοιπὸν ἡμεῖς ὅτι ἂν ἦτο νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψῃ ἡ κυβερνήσις, ὡς μὴ ὂν στοιχεῖον τῆς πολιτικῆς τῆς, ἦτο τὸ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων. Ἀλλὰ διὰ τί λοιπὸν τὸ συνέταξε, τὸ εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ πολλάκις προσεποιήθη ὅτι μεριμνᾷ δῆθεν περὶ αὐτοῦ; Τὸν λόγον πάλιν τὸν ἀνευρίσκομεν ἐν τῇ ὑπομνηθείσῃ παρατηρήσει· διότι δηλ. στοιχεῖον τῆς πολιτικῆς τῆς ὑπῆρξεν εἰς ὅλα ἡ φενάκη.

Ἀναμφιβόλως τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἦτο τὸ μόνον ἐκ τῶν ἀπειρῶν ὅσα εἰσήγαγεν ἡ κυβερνήσις καὶ κατάρθωσε νὰ ψηφισθῇ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἔννοιαν καὶ σημασίαν πολιτικὴν, οὐχὶ κατὰ τὴν συνήθη σημασίαν τῶν λεγομένων πολιτικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ κατὰ τὴν σχέσιν τῶν τοιούτων νομοθετικῶν μέτρων πρὸς τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου· οὐδὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐπὶ τοιούτου ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον καὶ διὰ τοῦ Συντάγματος προνοεῖται, καὶ ἀντικείμενον συζητήσεως καὶ μελέτης πολλάκις ὑπῆρ-

ξεν, δὲν ἐσχημάτισεν ἡ κυβερνήσις γνώμην καὶ πεποιθήσιν ὀριστικὴν.

Ἐάν, ἀποφεύγοντες τὴν περιπλάνησιν εἰς ζητήματα ἀπώτερα καὶ ἐστερημένα πρακτικότητος ἢ μὴ εὐλύτα ἐπὶ τοῦ παρόντος, σκεφθῶμεν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς ὀφείας ἡμῶν τεθειμένων, εἰς τί ἄρα γε ἐμφανίζεται ἡ τῆς διοικήσεως παράλυσις ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν νόθευσις ἀφ' ἑτέρου; Δὲν χρειάζεται οὔτε πολὺς νοῦς, οὔτε πολλὴ γνώσις τῶν καθ' ἡμᾶς ἵνα τις ἀμέσως ἀποφανθῇ ὅτι μωρόν τι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἤθελεν εἶπει τις ἰσχυρίζομενος ὅτι δύναται νὰ ὑπάρχῃ διοίκησις, ὅταν ὑπὸ μὲν τῶν πολιτικῶν ἡθῶν ἢ ὑπὸ τῆς τοῦ τόπου καταστάσεως οὔτε περιστέλλεται, οὔτε δύναται νὰ περισταλῇ, ἀλλ' ὁλονὲν ἐπαυξάνεται ἡ ἀέναντος ἀναστάτῳσις τῆς ὑπαλληλίας διὰ τῶν αὐθαριετῶν παύσεων καὶ διορισμῶν, ἀλλὰ τὰ ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ πρὸς τὰ ἐλαττώματα ἡμῶν ἤθελέ τις ἀξιοῖ ἰσχυρίζομενος ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀληθὴς ἐλευθερία βουλευτικῆς ψήφου καὶ ἀληθὴς ἐλεγχος τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας, ἐνόσω ἕκαστος βουλευτὴς δύναται καὶ ἀναγκάζεται νὰ διαθέσῃ μὲν ὑπὲρ τῶν φίλων τοῦ ἐκατοντάδα δημοσίων θέσεων, νὰ διοικήσῃ δὲ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ διὰ τῶν προσώπων τῆς ἐκλογῆς του; Καὶ ὑπὸ τὰς δύο ταύτας ἐπόψεις ἡ δύναμις τοῦ κακοῦ, βαίνουσα ἀκατάσχετος, οὐ μόνον δὲν ἐμποδίζεται, ἀλλ' ὁλονὲν ἐπιτείνεται καὶ ἥδη χάρις εἰς τὸν ἀνένδοτον κ. Τρικούπην, ὅστις δὲν ἀρέσκειται ποτε εἰς τὰ μισὰ μέτρα, ἡ κατάστασις ἀπολοποιήθη. Δὲν σὲ προστατεύει; Παιεσαι. Θέλεις νὰ τοποθετηθῇς εἰς τὴν δεῖνα ἐπαρχίαν; ἀνάγκη νὰ τὸ ζητήσῃ ὁ ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς βουλευτὴς! Ἀντιλέγει οὗτος; δὲν στέλλεσαι ἐκεῖ, ἀλλ' ἄλλαχοῦ. Ἐ τελειότης τοῦ μέτρου ὡς πρὸς τοῦτο παρακολουθεῖται ὑπὸ τοῦ ἀναλόγου ἀντιστοίχου τοῦ φαινομένου τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ βουλευτοῦ. Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὁ κ. Τρικούπης ἐδείχθη ἀληθῶς ἀρκετὰ ἀνένδοτος. Ἐπὶ οὐδενὸς νομοθετικοῦ μέτρου τῆς κυβερνήσεως δὲν ἐννοεῖ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ διαφωνήσῃ βουλευτὴς τις τῆς πλειοψηφίας χωρὶς νὰ παύσῃ τοῦ νὰ ἦναι φίλος του. Τοιοῦτοτρόπως ἔχομεν πλήρη τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀνατροπῆς ἐκείνης τῶν ὅρων τοῦ πολιτεύματος, καθ' ἣν ὁ βουλευτὴς **διοικεῖ** καὶ ὁ ὑπουργὸς **νομοθετεῖ**.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, πῶς ἄρα γε ἄλλως δύναται νὰ ἀναχαιτισθῇ τὸ μέγα τοῦτο κακόν, οὕτινος ἡ θεραπεία τοσοῦτον ἐπείγει; βεβαίως δι' ἐνὸς νόμου περὶ προσόντων καὶ μονιμότητος τῶν δημοσίων λειτουργῶν. Ἄν εἰζεύρη κανεὶς κανὲν ἄλλο μέσον, μὰ τὴν ἀλήθειαν ἔπρεπε ν' ἀμειψθῇ διὰ μεγίστης ἀμοιβῆς προκηρυσσομένης ἐπὶ τῇ ἐφευρέσει. Δύναται τις ἔσως νὰ φρονῇ, ὅτι καθ' ἑαυτὴν ἡ ὑπαλληλία δὲν θὰ βελτιωθῇ ἐκ μόνου τοιούτου νόμου, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ, ὅτι θὰ ὑπάρχουν καὶ σποραδικὰ τινα φαινόμενα ὑπαλλήλων χειροτέρων τῶν σημερινῶν, μονιμοποιουμένων διὰ τοῦ νόμου καὶ καθισταμένων τοῦλάχιστον φυγοπύων· ἀλλ' ἐκτός τοῦ ὅτι προνοητικὴ καὶ πρακτικὴ διαρρύθμισις τῶν καθ' ἕκαστα τῶν διατάξεων δύναται νὰ προλάβῃ τὰ σημαντικώτερα τῶν ἐλαττωμάτων, ἀλλὰ θὰ ἔχομεν ἀναμφιβόλως τὸ μέγιστον ἀγαθόν, ἀληθῆ τινα κοινοβουλευτικὸν ἐλεγχον τῶν Κυβερνήσεων, καὶ ἀληθῆ ἐξ ἀνάγκης ἐποπτείαν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο δεῖται ἐξηγήσεως τινός. Ἐν γένει πρὸς ἐπιδιώξιν τινος σκοποῦ, ὁ ἄνθρωπος τείνει φυσικῶς εἰς τὰ προχειρότερα καὶ ἀσφαλέστερα τῶν εἰς τὴν διάθεσιν του μέσων. Δὲν ἀρνούμεθα εἰς κανένα τῶν ἀνερχομένων εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν, ὅτι θέλων τὴν διατήρησιν τῆς ἐξουσίας ἐπι-

θυμῇ βεβαίως ἐὰν τοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρήσῃ συγχρόνως ἢ ἐπαυξήσῃ καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ὑπόληψιν τῆς κοινωνίας; καὶ νὰ μὴ καταστρέψῃ τὰ δημόσια συμφέροντα. Ἄλλ' εἰς ποῖον ἐλλειμμα τίθεται ἡμέσως ἐν Ἑλλάδι πᾶν νέον ὑπουργεῖον; ἢ πρέπει νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν δυνατὴν βελτίωσιν τῆς ὑπαλληλίας καὶ τῆς διοικήσεως καὶ ἡμέσως νὰ πέσῃ διὰ τῶν φίλων του ἢ πρέπει νὰ τραπῇ τὴν ἄλλην ὁδὸν καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν πλειονοψηφίαν διὰ τῆς προχείρου καὶ ἀφθόνου χρήσεως τῶν λαφύρων τῆς ἐξουσίας. Ἐὰν ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του πρόχειρα καὶ ἀφθονα τὰ μέσα ταῦτα, εἰς τί θὰ τὸν ὠθήσῃ τὸ αἶσθημα τῆς φιλαρχίας καὶ τῆς εὐκολίας; βεβαίως εἰς τὸ δεύτερον. Ἄλλ' ἐὰν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ὑπουργῶν ἀφιέμενα λάφυρα ἐλαττωθῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀνέφικτος νὰ καθίσταται δι' αὐτῶν, ἢ ἐξαγορὰ βουλευτικῶν ψήφων, τί θὰ ἔχωμεν κατ' ἀνάγκην καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τῶν ὑπουργῶν; Θὰ ἀναγκασθῶσιν οὗτοι νὰ διαθέσωσιν ὁλόκληρον τὴν ἀφιεμένην αὐτοῖς ἐξουσίαν, ὅσον οἷόν τε ἡθικώτερον καὶ πολὺ ἀφελέστερον καὶ πρὸς γενικωτέρους σκοποὺς, διότι μόνον οὕτω θὰ ἐλπίζωσιν, οὐ μόνον τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπόληψιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πλειοτέρων βουλευτῶν τὴν ὑποστήριξιν. Μὴ ἐπηρεαζώμεθα ἐκ τοῦ ὅτι τινῶν κλάδων τῆς πατρικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐξασφάλισης δὲν παρήγαγεν ἀναμφισβητήτως πλήρεις τοὺς ἐπιθυμητοὺς καρπούς. Τοιαῦτα μέτρα δὲν ὠφελοῦσιν ἐὰν μὴ ἐκτείνωνται ἐπὶ πάντας τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως. Ἐὰν ὁ ὑπουργὸς δὲν ἐνασκή, λόγου χάριν, τὴν ἀποκειμένην αὐτῷ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων αὐστηρὰν ἐποπτεῖαν συντελεῖ βεβαίως εἰς τοῦτο μεγάλως, ὅτι τὸ ἀπομένον τοῦτο τῆς ἐξουσίας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρέπει νὰ τὸ συνεισφέρῃ οὗτος εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τῶν λαφύρων τῆς ἐξουσίας, τὰ ὅποια κατ' ἀνάγκην ἐκ τοῦ γενικοῦ συστήματος πρέπει ν' ἀφθῶσιν εἰς τὴν ἐλευθέραν κάρπωσιν φίλων τῆς κυβερνήσεως βουλευτῶν τε καὶ μ.ἡ. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἐξ ἀνάγκης παραλείπεται καὶ τὸ δυνάμενον νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ μὴ φίλου τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἀποφυγὴν σκανδαλώδους καὶ ἀπροκαλύπτου ἐξαιρέσεως.

Ἐπιδιοκιμάζοντες τὴν ἐξ ἀρχῆς μνησθεῖσαν πρότασιν τοῦ ἐκ Θήρας βουλευτοῦ καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς συνηγορίαν τῶν δύο ἄλλων, καταδικάζομεν τὴν ὀλιγορίαν τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸ ἐν λόγῳ νομοσχεδίῳ τῆς, τὸ ὅποιον ἦτο φαίνεται μόνον προωρισμένον νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὸν ἐπιλογον οὕτως εἰπεῖν τῶν κατὰ τῆς κυβερνήσεως λεχθέντων ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ. Ἐὰν ὁ κ. Τρικούπης εἰλικρινῶς ἐπρέσβευε τὸ χρησίμον αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου, οὐδεμίαν ἀμφιβολία ὅτι θὰ εἴχομεν ἤδη νόμον περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων. Κατ' ἄλλην τινὰ πρό καιροῦ ἤδη συζητήσιν. ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀγορεύσαντος τοῦ ἐξ Εὐρυτανίας βουλευτοῦ καὶ ὑπομνήσαντος ὅτι μέχρις ὀχληρίας ἄλλοτε καὶ δι' ἰδιαιτέρων πρὸς τοὺς τότε φίλους του ὑπουργοὺς παραστάσεων, συνίστα τὴν ταχεῖαν εἰσαγωγὴν εἰς ψήφισιν νόμου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων, ὁ κ. ὑπουργὸς διακόπτων ἔλεγεν ἐρωτῶν: «καὶ δὲν εἰσῆχθη; καὶ δὲν θὰ τὸ καταψηφίσαιτε;» Ἀκολούθως καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ ὁ κ. Φλογαῆτης συνηγόρησαν ὑπὲρ τοιοῦτου νόμου. Καὶ μόλα ταῦτα ἐνῷ τοιοῦτους εἶχεν ἡ κυβερνήσις ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει συνηγοροῦς, ἐν ᾧ κατὰ τὰ φαινόμενα καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν διαπρεπόντων ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει θὰ ἦσαν σύμφωνοι καὶ τὸ πολὺ παρατηρήσεις τινὲς θὰ ἐγίνοντο ἀπὸ ἑνὸς δύο ἀντιπολιτευομένων ἢ συμπολιτευομένων, μόνον τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐγκατελείφθη ἐν πράγματι, ἐγγραφόμενον πρὸς χλευ-

ασμὸν μᾶλλον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Καὶ κατ' αὐτὴν τὴν τελευταίαν συζήτησιν, προκειμένου περὶ τῆς τρίτης συζητήσεως, ἂν ἤθελε ὁ κ. Τρικούπης ν' ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Βαλέττα, ἐν μιᾷ ὥρᾳ τὸ πολὺ ἐπεραιούτο καὶ ἡ τρίτη συζήτησις καὶ κατόπιν θὰ ἐγίνετο καὶ ἡ διάσωσις τῶν ἐφετειῶν δικαστικῶν ἐργασιῶν διὰ τῆς ἀναβολῆς τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. Ἄλλ' ἡ σύνοδος αὕτη ἔπρεπε νὰ ἔχῃ καὶ ἐν τούτῳ τῷ ζητήματι ὡς ἐπιλογον τρόπον τινὰ τὴν φενάκην τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως.

Ἀντάρτης.

ΒΟΥΛΗ

Λοιπὸν ἡσύχασες καὶ σὺ βουλή μου ξακουσμένη, καὶ τώρα ἐρημόσπιτο ἀπέραντο ὁμοιάζεις, ποῦ μέσα του δὲν βρίσκεται καμμιὰ ζωὴ κλεισμένη. Ἐσὺ ὅπου στὰ σπλάχνα σου χίλιες ζωαῖς κοχλάζεις ὁμοιάζεις κενοτάφιο πελώριο, καυμένη . . .

Καὶ σὺ λοιπὸν ἡσύχασες βουλή μου ξακουσμένη.

Ἦταν καιρὸς τ' ἀδύνατο νὰ ξεκουράσῃς σῶμα· στήν μακρινὴ σου τῇ ζωῇ πόσα καὶ σὺ δὲν εἶδες; γρονθοκοπήματα, βρυσιαῖς, καὶ μαγγουριαῖς ἀκόμα, φόρους καὶ δάνεια, Ταμποῦρ καὶ φτερωταῖς ἐλπίδες! Καπνοὺς καὶ λόγους ἔδραζε τὸ φλογερὸ σου στόμα!

Ἦταν καιρὸς τ' ἀδύνατο νὰ ξεκουράσῃς σῶμα!

Πόσαις πικραῖς ἐνθύμις ἡ ὄψις σου μοῦ φέρει . . . ὁ νοὺς μου πάντα στὸν καιρὸ ποῦ ζοῦσες φτερουγίζει, κ' ἐκεῖ τρελλὸς θεότρελλος μὲ τόσο ἄλλ' ἀσκέρι χειροκροτεῖ, ποδοκροτεῖ, ἐνθουσιᾷ, σφυρίζει . . . Κ' ἐν ᾧ φουχιάζ' ὁ πρόεδρος τὸν κώδωνα στὸ χέρι Πόσαις πικραῖς ἐνθύμις ἡ ὄψις σου μοῦ φέρει!

Ὡ νά! ὁρמוῦνε χίλιοι διῶ ἀκράτητοι στὸ βῆμα, ἄλλοι σὰ βράχοι στέκονται ὀρθοὶ νὰ τοὺς κρατήσουν, καὶ μπλέκονται καὶ σπρόχνονται καὶ μοιάζουν ἄγριο κύμα ποῦ διῶ ἐνάντιοι καιροὶ στή μέση θὰ τὸ κλείσουν. Κ' ἐκεῖ ποῦ λείει ὁ καθεὶς: θὰ χαλαστοῦν τί κρῖμα! Τότε ὁρμοῦνε χίλιοι διῶ ἀκράτητοι στὸ βῆμα!

Ἡ κλασικαῖς ὑψόνονται μαγκούρες στὸν ἀέρα, βρυσαῖς, φωναῖς, ἀλαλαγμοὶ ἀπὸ τὰ θεωρεῖα, σκούφιες καὶ φέσια, καὶ ψηλά, πετοῦνε σ' ἄλλη σφαῖρα, ὥσάν νὰ στέλνουν ἀσπασμούς εἰς τὴν ἐλευθερίαν! Κι' ὅταν κανεὶς τὸ Σύνταγμα φωνάζει ἐκεῖ πέρα, Ἡ κλασικαῖς ὑψόνονται μαγκούρες στὸν ἀέρα!

Μὰ μέσα στήν ὀχλοβοή καὶ μεσ' τὴν παραζάλη νὰ καὶ κλητῆρες καὶ μ' αὐτοὺς σολντάτοι σπαθοφόροι, νὰ καὶ ὁ Μοίραρχος μαζὶ μὲ τὴ φρουρὰ εἰσβάλλει καὶ γίνοντ' ἓνα: βουλευταῖ, σπαθιά, κλητῆρες, φόροι! Μὲ λύσσα τότε ὁ πρόεδρος ὅλους ζητᾷ νὰ βγάλῃ Μὰ μέσα στήν ὀχλοβοή καὶ εἰς τὴν παραζάλη!

Καὶ κάπου κάπου ἀκουγες ἀθλητικὸ τρίομο, κανένα δύο μαγγουριαῖς, καμμιὰ κλοτσιὰ γεμάτη,